

ת"פ (באר שבע) 18101-06-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

בית משפט השלום בבאר שבע

ת"פ 18101-06-24 מדינת ישראל נ' פלוני
(עציר)

לפני כבוד השופט יריב בן דוד

בעניין: המאשימה
מדינת ישראל - תביעות נגב

נגד

הנאשם
פלוני (עציר) - הובא ע"י שב"ס
ע"י ב"כ עוה"ד חן הולנדר

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן במסגרת ת"פ XXXX-06-24 (להלן: "**התיק העיקרי**"), אליו צירף את ת"פ XXXX-03-24 בו הודה והורשע (להלן: "**התיק הנוסף**").

על פי הסדר הטיעון אותו הציגו הצדדים, הוגבלה המאשימה בטיעוניה לעתירת מאסר בפועל בן 20 חודשים לצד רכיבי ענישה נלווים, בעוד להגנה ניתנה אפשרות טיעון חופשי.

להלן פרטי כתבי האישום המתוקנים:

א. **בתיק העיקרי**, הורשע הנאשם בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ועבירת הפרעה לשוטר במילוי תפקידו - עבירות לפי סעיפים 380 + 382(ג) ו-275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בהתאמה.

על פי עובדות כתב האישום, בעת ששהו הנאשם ובת זוגו, הגב' פלונית (להלן: "**המתלוננת**") בביתם בבאר-שבע (להלן: "**הבית**") בשעות הבוקר של יום 2.4.24, על רקע ויכוח שהתגלע בין השניים, תקף הנאשם את המתלוננת בכך שתפסה בידיו ואחז בשרשראות שענדה על צווארה. אז, הדפה המתלוננת הנאשם, תוך שאחזה בשרשרת אותה ענד הנאשם, ואשר נקרעה.

או אז תפס הנאשם את המתלוננת בידה, סובבה, אחז בשערות ראשה והטיח ראשה בקיר. מיד לאחר מכן הכה הנאשם בגבה של המתלוננת בידיו וסטר בחוזקה בפניה, בלחיה ובאוזנה, והמתלוננת נפלה ארצה.

משצעה המתלוננת לעזרה נמלט הנאשם מהבית.

כתוצאה ממעשי הנאשם, נגרמו למתלוננת חבלות בדמות המטומה במצח, סימן חבלה שטחי בצוואר, אודם קל ושני נקבים באוזן שמאל, אשר הביאו לירידה בשמיעה.

בהמשך, משיצאו השוטרים לאתר הנאשם, ומצאוהו בסמיכות לבית אביו, הבחין הנאשם בשוטרים, החל להימלט מהמקום ונעצר לאחר מרדף רגלי קצר.

בהמשך, בתחנת המשטרה, משהורו לו השוטרים לשבת על כיסא, ניסה הנאשם לקום מכיסאו ודפק את ראשו בקיר. בהמשך, נעמד על רגליו ומשניסו השוטרים להושיבו בחזרה, כרך הנאשם את רגליו סביב אחת השוטרים במקום וגרם לנפילתה.

ב. **בתיק הנוסף**, הורשע הנאשם בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, בניגוד לסעיפים 380 + 382(ג) לחוק העונשין.

על פי עובדותיו של כתב אישום מתוקן זה, הגיע הנאשם בשעות הצהריים של יום 13.12.22 למקום עבודתה של המתלוננת (בתיק העיקרי), לאחר שהודיעה לו טלפונית כי בכוונתה להיפרד ממנו. בנסיבות אלו, ולאחר שביקשה המתלוננת מהנאשם כי יעזוב את המקום, אחז בה והטיחה ארצה. המתלוננת נפלה על הרצפה ונגרמו לה חבלות בדמות סימני שפשוף ברגליה. מיד לאחר מכן התנצל הנאשם על מעשיו.

2. במסגרת הסכמות הצדדים, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן אשר יבחן את שחרורו לקהילה טיפולית סגורה, וביום 18.2.25, הנאשם שוחרר "מדלת אל דלת" לקהילה הטיפולית "הדרך". ברם, ביום 11.4.25, עזב הנאשם את הקהילה הטיפולית וביום 11.5.25 נעצר עד לתום ההליכים.

טיעונים לעונש

3. בדיון שנערך ביום 12.6.25, הגישה ב"כ המאשימה טיעונים לעונש בכתב (ת/1). ב"כ הנאשם הגיש אישור בדבר קליטת הנאשם למסגרת טיפולית פרטית "דרך אחרת" (נ/1).

4. **ב"כ המאשימה** הפנתה בטיעוניה לערכים המוגנים שנפגעו: שלמות גופה של המתלוננת ובטחונה האישי, כבודה, חירותה ושלווה נפשה; וטענה לפגיעה קשה בתא המשפחתי. בשים לב להרשעת הנאשם בעבירת ההפרעה לשוטר נטען גם לפגיעה בערכי שלטון החוק וההגנה על גורמי אכיפת החוק.

ב"כ המאשימה עמדה על הפגיעה החוזרת באותה מתלוננת ועל הנזקים שהסב לה הנאשם במעשיו.

עוד טענה ב"כ המאשימה כי הנאשם קיבל הזדמנות שיקומית אך נפלט מהקהילה הטיפולית כעבור

חודש וחצי בלבד, ברח ונעצר בהמשך. בנסיבות אלה טענה המאשימה כי אין בנמצא שיקולים וסיכויים המצדיקים סטייה ממתחם העונש.

ב"כ המאשימה עתרה לעונש של 20 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה צופת פני עתיד, פיצוי למתלוננת, קנס וחתימה על התחייבות.

5. **ב"כ הנאשם** טען כי הנאשם עזב את הקהילה הטיפולית עקב קשיים, הסגיר עצמו למשטרה ופנה מיוזמתו לשירות המבחן, ולקהילה טיפולית אחרת (פרטית) שאף אישרה את קליטתו, אך בקשתו להשתלב מחדש בטיפול מחוץ למעצר נדחתה על ידי ביהמ"ש. עוד נטען כי כיום הנאשם מבין את הפסול במעשיו ומתעתד להמשיך בטיפול לאחר שחרורו.

ב"כ הנאשם טען כי יש להתחשב בחלוף הזמן מאז ביצוע העבירות, אשר אחת מהן נעברה עוד בשנת 2022. כן צוין כי הקשר בין הנאשם לבין המתלוננת הסתיים לחלוטין. עוד נטען כי העובדה שהמאשימה לא הגישה תצהיר נפגעת עבירה ולא זימנה את המתלוננת לעדות, מלמדת שאף האחרונה מבקשת להותיר את הפרשה מאחוריה.

נטען כי הנאשם הינו צעיר, נעדר עבר פלילי, כי העבירות נבעו מהעדר כלים להתמודדות עם יחסים זוגיים, וכי הנאשם חווה משבר משפחתי עמוק בעקבות מות אמו בנסיבות מצערות, אשר שהסיט אותו ממסלול חייו.

נוכח האמור, עתר ב"כ הנאשם לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל-11 חודשי מאסר. בתוך המתחם, עתר הסניגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם, ולהורות על שחרורו.

6. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה התומכת לשיטתם בעתירתם העונשית.

7. בדבריו האחרונים, מסר **הנאשם** (בסיוע מתורגמן):

"עברתי שנה מאוד קשה. היה לי הרבה זמן לחשוב על הדברים שעברתי והתבוננתי עמוק פנימה על הטעויות והמעשים שעשיתי. אני יודע שהייתי ללא גב רגשי באותם מועדים ולא ידעתי להתמודד עם זה נכון. עשיתי טעות חמורה, ואני לא אפעל כך יותר בעתיד, אסור לי לפעול כך. לא התכוונתי. קשה לי מאוד. הקרקע נשמטה מתחת לרגליי כבר, אני עייף. אני באמת מבקש להתחשב בי ולאפשר לי לצאת לדרך חדשה. אני רוצה לשקם את כל מה שנהרס. אני באמת מצטער."

מתחם העונש ההולם

8. מתחם העונש יקבע בהתאם לעקרון ההלימה תוך מתן משקל **לערכים החברתיים** שנפגעו מביצוע העבירות, **למידת הפגיעה** בהם **ולמדיניות הענישה** הנהוגה, והכל **בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין).

עיקרון ההלימה הינו העיקרון המנחה בענישה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה
בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו (סעיף 40ב לחוק העונשין).

9. עניינם של התיק העיקרי ושל התיק הנוסף הוא שני אירועי אלימות כנגד אותה המתלוננת,
בהיותה בת זוגו של הנאשם. בשני המקרים הסבו מעשי הנאשם חבלות למתלוננת, וחרף
הזמן אשר חלף מאז האירוע שבתיק הנוסף לבין האירוע שבתיק העיקרי (כ-16 חודשים),
סבורני כי בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה, מתקיים קשר הדוק בין העבירות, ועל כן יש
לקבוע מתחם אחד לאירוע הכולל את שני כתבי האישום המצורפים [ר' למשל עפ 1261/15
מדינת ישראל נ' יוסף דלאל (פורסם בנבו), וע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת
ישראל** (פורסם בנבו)]

10. הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם הם ריבונות המתלוננת על
גופה, זכותה לכבוד, לשלווה ולביטחון אישי, וכן הגנה על שלמות וכבוד התא המשפחתי.
בשים לב לעבירת ההפרעה לשוטר בתיק העיקרי, נפגעו בנוסף גם ערכי השמירה על הסדר
הציבורי, ומניעת פגיעה בשלטון החוק ובנציגיו.

עבירות האלימות בהן הורשע הנאשם שייכת לתת סוג ייחודי - אלימות במשפחה (כלפי בת זוג).
נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ונקבע לא
אחת כי על בית-המשפט להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית.

ר' למשל בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.2007):

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים
בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד
הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק
לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי
החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה,
נגישותם של קרבת העבירה למערכת המשטרתית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מרוכב
וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא
אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של
בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים
בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפוצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על
קרבת האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות
אלה."

ברע"פ 6577/09 **ניר צמח נ' מדינת ישראל** (נבו 20.08.2009):

"עבירות האלימות והאיומים ככלל, וכנגד בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חולה אשר בתי המשפט מצווים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותיו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דורש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברין עצמו והן של עבריינים בכוח."

ברע"פ 340/21 **אברהם מסרי נ' מדינת ישראל** (נבו 28.01.2021)

"כפי שהודגש לא אחת, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה ומרתיעה כלפי עבירות אלימות במשפחה - ואלימות בין בני זוג בפרט - על מנת למגר תופעה נפסדת זו. זאת, בין היתר לנוכח הקושי הקיים לעיתים בחשיפת עבירות אלו, המבוצעות בהסתר מאחורי מפתן הדלת; הפגיעה הקשה שהן מסבות לתחושת הביטחון של בני המשפחה - וקורבנות המעשים בפרט; והחשש מהסלמת המעשים באופן העלול אף לסכן את חיי בני המשפחה, ובהם בת זוגו של התוקף"

וכן ברע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12):

"לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת"

מדיניות הענישה הנוהגת

11. אשר למדיניות הענישה הנוהגת, הרי שמטבע הדברים קיים מנעד רחב למדי. מעיון בפסיקה הקיימת במקרים דומים בחלקם וחמורים פחות עולה התמונה הבאה:

א. רע"פ 977/16 **פלואי נ' מדינת ישראל** (נבו 10.02.2016)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפת חבלנית של בן זוג, תקיפת בן זוג (סתם), שלוש עבירות היזק לרכוש ושתי עבירות איומים, בכך שהגיע לדירת בת זוגו, ניפץ את מכשיר הטלפון של בת זוגו, משך בשיערה והפילה ארצה, בעט ברגליה והכה באמצעות ידיו בפניה וראשה ולאחר שהמתלוננת נמלטה והסתגרה בחדר הילדים, הנאשם גרם נזק לדלת תוך איומים על המתלוננת. **המתחם שנקבע נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר**. בשל עבר פלילי מכביד, וחרף שיקום חלקי, נגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר. במסגרת הערעור, הקל בית-המשפט המחוזי את עונשו של הנאשם לכדי 18 חודשי מאסר. בקשת הרשות לערעור נדחתה.

ב. רע"פ 1529/23 **אבנר שמלה נ' מדינת ישראל** (נבו 15.03.2023)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה חבלנית של בן זוג, תקיפת בן זוג (סתם) ואיומים, בכך שעל רקע רצונה של המתלוננת להיפרד ממנו, איים ותקף אותה בשלושה אירועים סמוכים. **המתחם שנקבע נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר**. על הנאשם נגזרו על הנאשם 14 חודשי מאסר. ערעור

ורע"פ נדחו.

ג. רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, ותקיפת בת זוג, בשני אירועים שונים. באירוע הראשון תקף הנאשם את המתלוננת באמצעות מכת אגרוף בפניה, ובאירוע השני משך בשערות ראשה והכה בה באגרופים. נקבע מתחם עונש ההולם לשני האירועים הנע בין **10 חודשי מאסר בפועל לבין 24 חודשי מאסר** בפועל. על הנאשם נגזרו 11 חודשי מאסר. ערעור ורע"פ נדחו.

ד. רע"פ 5002/24 רחמים דוידוב נ' מדינת ישראל (נבו 30.6.2024)

הנאשם הורשע בעבירות תקיפה חבלנית של בת זוג ואיומים, בכך שבשתי הזדמנויות שונות תקף את אשתו, ובהזדמנות נוספת איים עליה בכך שאמר לה כי יחתוך את ראשה. בית-משפט השלום קבע מתחם שנע בין 7 ל-18 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריה בהעדר שיתוף פעולה עם הממונה. **בית-המשפט המחוזי קיבל את ערעור המאשימה, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-15 חודשי מאסר** והחמיר את עונשו ל-10 חודשי מאסר. בקשת רשות לערעור נדחתה.

ה. עפ"ג (מח' מרכז) 8173-01-22 אבו מחסן נ' מדינת ישראל (נבו 04.07.2022)

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה חבלנית של בת זוגו בכך שאחז בגרונה, היכה בה בידיו, נשך אותה באפה והשליך לעברה כיסא של אוכל. למתלוננת נגרמו שריטות בכף ידה ובאפה. **המתחם שנקבע נע בין 8 ל-18 חודשים**. בשל תסקיר שהוגדר "שחור משחור" וחרף העדרו של עבר פלילי, נדון הנאשם ל-12 חודשי מאסר. ערעורו של הנאשם נדחה בדעת רוב.

ו. ת"פ (שלום ב"ש) 51478-11-12 מדינת ישראל נ' אבו ע'נאם (פורסם בנבו)

הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירות איומים, תקיפת בת זוג ושתי עבירות של היזק לרכוש במזיד. על הנאשם, נעדר עבר פלילי, נגזרו 24 חודשי מאסר בפועל.

ז. ת"פ (שלום ב"ש) 16838-01-17 מדינת ישראל תביעות נגב נ' פלוני (27.07.2017)

הנאשם הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירת תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג ועבירת איומים. בין היתר, חבט הנאשם בפני המתלוננת, בעט בגופה, חבט בראשה והכה אותה במכת אגרוף בעינה תוך גרימת דימומים מהאף ושריטה בלחי. בית-המשפט קבע לעבירות **מתחם שבין 8 ל-24 חודשי מאסר**. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר לצד הפעלת עונש מאסר מותנה בן 8 חודשים.

12. אשר לעבירות של הפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, במקרים בהם מדובר בעבירה יחידה ללא אלימות פיסית נקבעו עונשים שנעו בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל [ר' למשל עפ"ג (מחוזי מרכז) 16233-05-15 יוסי חדידה נ' מדינת ישראל (נבו, 08.12.2015), עפ"ג (מחוזי ב"ש) 31728-09-15 אלקסאסי נ' מדינת ישראל (לא פורסם), ת"פ (שלום ב"ש) 23764-08-12 מדינת ישראל נ' איצחייק (נבו, 18.12.2019), ת"פ (שלום ב"ש) 20277-09-18 מדינת ישראל נ' אמיר אל עוברא (28.4.2021)].

13. **יש לזכור כי מדיניות הענישה הנהוגה הינה אך חלק ממכלול השיקולים הנשקלים בבואו של בית-המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, זאת לצד מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה.**

14. בבחינת נסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40ט לחוק העונשין) נשקלו הבאים:

היקף ביצוע העבירות ותכנון שקדם להן

הנאשם תקף את המתלוננת בשני מועדים נפרדים. המקרה הראשון בזמן, ביום 13.12.22, התרחש במקום עבודתה של המתלוננת. אל מקום זה הגיע הנאשם באופן יזום, לאחר שהמתלוננת הודיעה לו על כוונתה להיפרד ממנו. הגעה זו של הנאשם אל מקום עבודתה של המתלוננת מלמדת כי אין מדובר באירוע ספונטני, כי אם באירוע מתוכנן פרי החלטה מקדימה. כתוצאה ממעשה האלימות אשר מצא ביטוי בהטחת המתלוננת ארצה במקום עבודתה, נגרמו למתלוננת חבלות (קלות יחסית) בדמות סימני שפשוף ברגליה.

המקרה השני, מיום 2.4.24, התרחש בדירתם המשותפת של השניים, שם תקף הנאשם את המתלוננת באלימות פיזית קשה אשר מצאה ביטוי בין היתר בהטחת ראשה בקיר, ובהמשך בתקיפתה באמצעות סטירות חזקות בפניה, בלחיה ובאוזנה השמאלית. כתוצאה ממעשים אלו, נגרמו למתלוננת חבלות קשות יותר, לרבות המטומה במצחה, שני נקבים באוזנה וירידה בשמיעה.

ניכרת הסלמה של ממש ברף אלימות הנאשם בין שני האירועים. בעוד שהאירוע הראשון כלל תקיפה אשר גרמה לחבלות קלות יחסית (אם כי במקום עבודתה של המתלוננת), האירוע השני התאפיין באלימות עוצמתית יותר שהובילה לחבלות קשות יותר, ובהמשך אף בהתפרעות בתחנת המשטרה.

אשר לעבירות ההפרעה לשוטרי במילוי תפקידו, סבורני כי הינן בעוצמה גבוהה יחסית ונושקות לאירוע תקיפת שוטרי בתחנת המשטרה על כל החומרה הנלווית לאירוע מסוג זה - הנאשם כרך רגליו סביב גופה של שוטרת בעת שהייתו בתחנת המשטרה לאחר מעצרו, וגרם למעידתה.

הנזק שנגרם מביצוע העבירות

אלימות הנאשם כלפי המתלוננת בשני המקרים הותירה בה חבלות ובאופן אינהרנטי גם פגיעה רגשית נפשית, בין אם נוכח מקום ביצוע העבירות (מקום עבודתה של המתלוננת באירוע הישן יותר, ובביתה מבצרה באירוע האחרון), ובין אם נוכח טיב ועוצמת האלימות אותה ספגה. באירוע הראשון, מיום 13.12.22, אחז הנאשם במתלוננת והטיח אותה ארצה, מעשה שגרם לה סימני שפשוף ברגליה. באירוע השני, מיום 2.4.24, בו תקף הנאשם את המתלוננת באלימות קשה יותר, נגרמו לה חבלות קשות הרבה יותר. הנאשם תפסה בידיה, אחז בשרשראות שענדה על צווארה, אחז בשערותיה והטיח את ראשה בקיר, הכה בגבה בידיו וסטר לה בחוזקה פניה, בלחיה ובאוזנה. מעשים אלו גרמו לנפילת המתלוננת ולנזקים משמעותיים - חבלות בדמות המטומה במצח, סימן חבלה שטחי בצוואר, אודם ושני נקבים באוזן, אשר הביאו לירידה בשמיעה. במהלך אירוע אלימות זה שאלה המתלוננת את הנאשם האם הוא מבקש לרצוח אותה, והוסיפה (ככל הנראה בייאווה) ואמרה לו: "תרצח אותי, תעזוב אותי כבר", והדברים מדברים בעד עצמם.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות (פוטנציאל הנזק)

לצד הנזקים הממשיים שנגרמו, מעשי הנאשם טמנו בחובם פוטנציאל לגרימת נזק חמור אף יותר- ברי כי הטחת ראשה של המתלוננת בקיר תוך אחיזה בשערות ראשה עלולה הייתה להסתיים בחבלת ראש קשה בהרבה. כך גם ביחס להמשך תקיפת המתלוננת באמצעות סטירות עוצמתיות ("בחוזקה") בפניה, ובאוזנה עד אשר נפלה ארצה. במישור זה יש להידרש לאופי הפגיעה בפועל באוזנה של המתלוננת, אשר כללה שני נקבים וירידה בשמיעה, ולתחושתה בזמן אמת בדבר ניסיון הנאשם לרצוח אותה (ר' סעיף 6 לכתב האישום המתוקן), המצביעים על אלימות עצימה במיוחד בה נקט הנאשם. אלימות מסוג זה ובעוצמה זו טמנה בחובה סיכון ממשי לגרימת נזק כבד אף יותר מהנזק המשמעותי אשר נגרם בפועל.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות

באירוע הראשון, ביום 13.12.22, הגיע הנאשם אל מקום עבודתה של המתלוננת, שם תקף אותה בעקבות הודעתה כי מבקשת להיפרד ממנו. באירוע השני, ביום 2.4.24, תקיפת המתלוננת התרחשה על רקע ויכוח ובקשת המתלוננת מהנאשם כי יעזוב את ביתם. הגם שלא התבקש תסקיר שירות מבחן, אשר עשוי היה לשפוך אור על מניעיו העמוקים יותר של הנאשם, דומה כי מעשי הנאשם נבעו כתוצאה מקושי לקבל את רצונה של המתלוננת להתרחק ממנו ואי-השלמה עם רצונה להפסיק את הקשר עמו. כך נראה כי האלימות שימשה את הנאשם ככלי לשליטה וכפייה.

15. בהתאם לאמור לעיל, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הינה משמעותית ומצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם (ביחס לשני המקרים) נע בין 14 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

שיקולי הענישה בתוך מתחם העונש

16. בגזירת העונש המתאים לנאשם בתוך מתחם העונש, נשקלו הנסיבות הבאות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40א לחוק העונשין):

עבר פלילי וגיל

הנאשם בן 33, נעדר עבר פלילי.

נטילת אחריות הנאשם על מעשיו

הודאת נאשם כשלעצמה מגלמת בדרך כלל קבלת אחריות על המעשים בהם הודה, ויש בה להביא לחיסכון עדות קורבן העבירה ושוטרים, ובתוך כלל לחיסכון משאבי ציבור נוספים. במישור זה תיזקף הודאת הנאשם לזכותו.

ניסיונותיו של הנאשם לחזור למוטב

לאחר הרשעתו, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות מבחן לבחינת שחרורו לקהילה טיפולית סגורה, וביום 18.2.25 שוחרר לקהילה הטיפולית "הדרך". עם זאת, לאחר פחות מחודשיים, עזב הנאשם את הקהילה הטיפולית ונעצר. אמנם מסמך נ/1 מלמד על קבלתו האפשרית של הנאשם למסגרת טיפולית פרטית אחרת (אשר לא אושרה על ידי בית המשפט), אך סבורני כי בחינת התנהלות הכוללת של הנאשם ואי ניצולה של ההזדמנות השיקומית אשר ניתנה לו מצביעים על היעדר מאמץ ממשי לחזור למוטב.

שיקולי הרתעה

שיקולי הרתעת הרבים נדרשים במקרים אלו נוכח אופי עבירות האלימות במשפחה בה הורשע והיקפן. מדובר בעבירות נפוצות אשר מתבצעות (בדרך כלל) בדלת אמות, הרחק מהעין הציבורית, קשות לחשיפה וסיכול ותלויות בעיקר באומץ ליבן של נשים להתלונן ולשאת במחירים לא פשוטים בעקבות כך. במקרים דנן, נקט הנאשם באלימות חוזרת כלפי בת זוגו, הן בביתם המשותף והן במרחב הציבורי, ומשכך ועל אף העדרו של עבר פלילי, סבורני כי על העונש בענייננו לשקף גם רכיב הרתעה כלפיו לבל יפשע שוב בסוג עבירות זה.

סוף דבר

17. נוכח האמור, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

א. 18 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו בשני התיקים (העיקרי והמצורף), על פי רישומי שב"ס.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום מאסרו שלא יעבור כל עברת אלימות מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי לתקופה של 3 שנים מתום מאסרו שלא יעבור כל עברת אלימות מסוג עוון או עבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

ד. קנס כספי בסך 2,000 ₪ או 14 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, החל מיום 1.10.25 ובמשך כל 01 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד כל היתרה לפירעון מידי ויתווספו תוספות פיגור כחוק, וזאת מעבר לזכותה של המאשימה לבקש הפעלת מאסר חלף הקנס.

ה. הנאשם יפצה את המתלוננת בסך של 10,000 ₪. הפיצוי ישולם ב- 10 תשלומים שווים, חודשיים ורצופים, החל מיום 1.10.25 ובהמשך כל 01 לחודש שלאחריו. המאשימה תמסור פרטי מתלוננת בבית המשפט בתוך 14 ימים.

אני מבהיר לנאשם כי כל סכום שישולם על ידו יזקף תחילה לטובת הפיצוי ורק לאחר השלמת מלוא הפיצוי יזקפו התשלומים לזכות הקנס.

את הקנס/הפיצוי ניתן לשלם כעבור 3 ימים מהיום באחת מהדרכים הבאות:

• **תשלום בכרטיס אשראי באמצעות האתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה בכתובת:**
www.eca.gov.il

• **תשלום בשירות עצמי באמצעות מוקד שירות טלפוני של מרכז הגבייה, בטלפון שמספרו 35592* או, 073-205-5000.**

• **תשלום במזומן בכל סניף של בנק הדואר, בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בהצגת שוברי תשלום)**

המזכירות תסגור את התיק.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, י"ב תמוז תשפ"ה, 08 יולי 2025, בנוכחות הצדדים.